

Inziende, dat het billijk was, ook na een wederwoord, voor zulk een broeder repliek te openen, deed de voorzitter, met het oog op het late uur (het was reeds tien uur geworden), daarop de motie van orde, dat men na een kort antwoord op Ds. BEUKERS bezwaren, de meeting verdagen zou, om binnenkort in hetzelfde lokaal én met Ds. BEUKER én met andere bezwaarden, op kalme, geregelde wijs het debat voort te zetten.

Na een kort antwoord door Dr. RUTGERS op Ds. BEUKERS bezwaren gegeven, nam de vergadering deze motie zoogoed als eenstemmig aan.

Dat liep dus alles goed.

Maar wat gebeurde nu?

Zie, na de indiening der motie, vroeg op eens iemand het woord, dien zeker niemand daar verwacht had . . . t. w. . . . Ds. LINDEBOOM . . . de afgescheiden predikant van Zaandam en de uitgever van het halfmaandelijksch blad, dat zich den *Vredesbond* noemt.

Onmiddellijk toch bij het bemerken van dezen fellen tegenstander en bitteren bestrijder der Universiteit op zulk een meeting vroeg ieder zich af: „met welke bedoelingen is die man zoo laat in den avond van Zaandam naar Amsterdam komen reizen?”

Gedachten zijn tolvrij.

Maar als men nu toch weet, dat de heer LINDEBOOM in zijn dusgenaamden *Vredesbond* keer op keer al saâmraapt, wat maar over den weg waait, om de Gereformeerden die niet afgescheiden zijn, zwart te maken; zich afslooft om in lange artikelen te betoogen, dat Dr. Kuyper letterlijk niets van het Gereformeerde afweet; en zich nog onlangs zoo verre vergat, dat hij de vraag stelde, of de drie afgescheiden predikanten die sympathie voor de Vrije Universiteit hadden betuigd, wegens dit misdrijf niet kerkelijk getuchtigd dienden te worden, — dan zal men toch toegeven, dat er een bijzondere mate van optimisme toe behoorde, om in de verschijning van Ds. LINDEBOOM op zulk een buiten diens woonplaats gehouden meeting ten behoeve dierzelfde Vrije Uni-